Fyrst Jesusbarnið og síðani jólagávurnar

Nú eru so bert tríggir dagar til jólaaftan. Stóri fyri ikki at siga størsti dagurin í árinum nærkast í hvørjum, og øll gleða vit okkum. Ikki minst børnini. Sjálvandi eru tað fyrst og fremst gávurnar, sum børn men eisini vaksin gleða seg til. Hetta at gleða hvør annan við at geva gávur er nakað gott og menniskjansligt og eitt sermerki við jólunum. Gævið tað tó eisini var nakað, sum ikki bert varð galdandi á jólum men altíð. Men eingi jól uttan jólagávur. Og tað er gleðina at kunna geva og fáa, sum jólini eisini minna okkum á.

Tó eiga vit ikki at gloyma, hví vit halda jól. Tað er fyri at minnast og heiðra Jesusbarnið, sum varð borið í heim jólaaftan. Ikki tí, henda hending verður so væl umrødd og upplivað av nýggjum í barnagørðum og skúlum, at hvørt mansbarn kennir og er góð við søguna um Jesusbarnið, eisini sjálvt um henda søga er meira enn 2000 ára gomul.

Neyvan nøkur hending ella søga hesi mongu ár hevur átt so nógva umrøðu og hevur skapt so nógvar góðar kenslur í øllum menniskjum og her ikki minst børnunum, sum Jesus føðing. Jólaaftan og Jesus føðing eru hæddarpunktið í árinum, og tað er higani, at góði kærleiksboðskapurin um at boða evangeliið ljóðar.